

29
DISPUTATIO

D. VIII SEPT. MDCCXCII

H A B E N D A.

Resp. FISCHER I. Opp. THILO. KRAMER.

Fortunae hominum adversae causam maximam ex parte in notionibus falsis esse quaerendam.

Th. I. Multi homines de suis miseriis queruntur, quarum causa illis ipsis imputanda est; quod ipsi tamen plerumque minime credunt; quia illam causam non intelligunt.

Th. II. Inest autem haec causa quam saepissime nulla in re, nisi in ipsorum notionibus falsis.

Th. III. Unumquemque enim hominem sana mente studere, ut quam beatissime vivat; nemo negabit.

Th. IV. Si igitur multi homines reperiuntur, qui tamen beate non vivunt, illi profecto, quod ad beate vivendum debuissent, non fecerunt, sed actiones eorum potius felicitati repugnant.

Th. V. Has autem sic instituerunt, haud eo consilio, ut infelices essent, sed maxima ex parte ignorantia inducti.

Th. VI. Haec ignorantia est diversa; sed ad duo capita esse referenda mihi videtur.

Th. VII. Primum multi summum bonum putant, quod non est, e. g. voluptatem, divitias etc.

Th. VIII. Deinde alii, etiamsi, quod revera est, summum bonum putant, veris tamen subsidiis non utuntur, quibus summum illud bonum comparare sibi possint. Ita multi rationem excultam recte in summis bonis collocant, sed subsidiis non utuntur, ad illam excolendam necessariis.

Th. IX. Atque ad haec duo plurimae hominum miseriae recte mihi referri posse videntur.

DISPUTATIO

D. XV SEPT. MDCCXCII

H A B E N D A.

Resp. VORLAUFF. Opp. FISCHER II. MÆRTENS.

Utrum

veteres Græci et Romani
recentiores populos in litteris
superaverint.

Th. I. Jamdiu, et præcipue superiori seculo, Veteresne an Recentiores præferendi sint, disceptatum est. Sed erat profecto distinguendum.

Th. II. Si de bonis artibus quæritur, sine dubio Græci et Romani, architectura, arte pingendi, arte statuaria, poetica, rhetorica, valde recentiores populos antecedunt.

Th. III. Græci Romanique, naturam, cui diligentissime studebant, proxime imitati sunt, atque ita ex primo et sincerissimo fonte hauserunt.

Th. IV. Opera Veterum igitur exemplaria sunt ad ipsam naturam expressa, nostra fere imitationum imitationes, eaque satis interdum ferviles.

Th. V. Si vero ad disciplinas respicimus, hæ in duo omnino genera dividenda sunt: primo in illas, quæ acumen ingenii et subtilitatem postulant, et deinde in illas, quæ ab experientia et observationibus maxime pendent.

Th. VI. In illis Veteres altiore locum obtinent, quamvis Recentiores eas valde amplificaverint: tamen eis honori est nobis viam ostendisse, quæ facile erat longius progredi.

Th. VII. In his vero Recentiores super Veteres eminent, tot seculis enim majores progressus in Physica, Astronomia, Geographia, aliisque hujus generis artibus facere debuerunt.

DISPUTATIO

D. XXII SEPT. MDCCXCII

HABENDA.

Resp. ABEL. Opp. RAMDOHR. RÖMER.

Philosophiam
ad omnes scientias reliquas esse necessariam.

Th. I. Philosophia est scientia ratione utendi, ratione autem recte utimur, si quod verum est in omnibus rebus studiose persequimur. *Ad. ad V.*

Th. II. Ex his jam satis cognoscitur philosophiae necessitas: attamen illam, quanta sit in doctrinis singulis, respiciamus.

Th. III. Doctrinas omnes reliquas quatuor plerumque generibus complecti solent: Theologia, Jurisprudentia, Medicina & Litteris elegantioribus.

Th. IV. Jam Theologo philosophia est necessaria

1. ad inventiendas, distinguendas, interpretandas, defendendas que veritates libris sacris comprehensas.

2. Ad homines melius cognoscendos, quo studio solummodo fieri potest, ut ad illos emendandos operam suam utiliter conferat. *Am.*

Th. V. Deinde Jurisconsulto

1. ad jura cognoscenda &

2. pro hisce lites dijudicandas. *Am.*

Th. VI. Tum vero Medico

1. ad remedia, quae ei offert natura, discernenda &

2. haec ad morborum curationem adhibenda.

Th. VII. Denique litterarum elegantiorum amanti ad ea, quae venusta, bona & utilia sunt, inveniendae.

Th. VIII. Omnibus vero ad reperienda necessaria, ad cognoscenda officia & ad veri cognitionem amplificandam & perficiendam una philosophia maxime inservit.

ULB Halle

3

005 505 992

29

DISPUTATIO

D. VIII SEPT. MDCCXCII

H A B E N D A.

esp. FISCHER I. Opp. THILO. KRAMER.

Fortunae hominum adversae causam maxima ex parte in notionibus falsis esse quaerendam.

Th. I. Multi homines de suis miseris queruntur, quarum causa illis ipsis imputanda est; quod ipsi tamen plerumque minime credunt, quia illam causam non intelligunt.

Th. II. Inest autem haec causa quam saepissime nulla in re, nisi in ipsorum notionibus falsis.

Th. III. Unumquemque enim hominem sana mente studere, ut quam beatissime vivat, nemo negabit.

Th. IV. Si igitur multi homines reperiuntur, qui tamen beate non vivunt, illi profecto, quod ad beate vivendum debuissent, non fecerunt, sed actiones eorum potius felicitati repugnant.

Th. V. Has autem sic instituerunt, haud eo consilio, ut infelices essent, sed maxima ex parte ignorantia inducti.

Th. VI. Haec ignorantia est diversa; sed ad duo capita esse referenda mihi videtur.

Th. VII. Primum multi summum bonum putant, quod non est, e. g. voluptatem, divitias etc.

Farbkarte #13

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

B.I.G.